

ת"פ 34183/02/20 - מדינת ישראל נגד חמזה דחלה,עלא דחלה,עיסא דחלה

בית המשפט המחוזי בנצרת

21 אוקטובר 2020

ת"פ 34183-02-20 מדינת ישראל נ' דחלה(עציר) ואח'

בקשה מס' 14

בפני כב' השופט חנא סבאג
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. חמזה דחלה (עציר)
2. עלא דחלה (עציר)
3. עיסא דחלה (עציר)

החלטה

לפני בקשת פסלות מטעם הנאשם מס' 3. על מנת להבין את טעמיה, אקדים ואתאר בקצרה את הרקע להגשתה.

בתיק 32637-01-17 שמתנהל בפניי, ייצג עו"ד ו' לידאוי את הנאשם. בשלב כלשהו הודה הנאשם והורשע לפי הודאתו. בטרם נגזר הדין הוחלף ייצוגו של הנאשם, וזה ביקש לחזור בו מהודאתו, כשהוא טוען כי עו"ד לידאוי יעץ לו להודות, מכיוון שככל יבחר לא להודות, "בית משפט זה ירשיעו ו'ישרוף אותו בחיים" בגזר הדין וכי זה יהיה הסוף שלו...".

ביקשתי את עמדת עו"ד לידאוי לדברים, ובתגובתו לבית המשפט הוא אישר כי כך יעץ לנאשם.

בעקבות הדברים, נעשתה בחודש יולי 2020 פנייה ללשכה המשפטית בהנהלת בתי המשפט על מנת לבחון אם יש מקום להפנות את התגובה לוועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין.

הנאשם מס' 3 מיוצג בתיק פלילי זה, בידי עו"ד לידאוי. לאורך שלוש ישיבות אחרונות, לא הופיע עו"ד לידאוי לדיון, ומטעמו הופיעו עו"ד תמי אולמן ו/או עו"ד סרוג'י ממשרדה. ביום 16.09.2020 נקבע התיק להוכחות לימים 27.10.2020 ו- 03.11.2020 וזאת לאחר שעו"ד תמי אולמן הודיעה לבית המשפט כי "ככל ובית המשפט יקבע מועדים להוכחות לעו"ד לידאוי מתאים כל מועד". עתה מבקש עו"ד לידאוי את פסילת מותב זה משיבה בדין.

זה הוא הרקע לבקשה, ובה טוען עו"ד לידאוי, כי בשל השתלשלות העניינים שתוארה מעלה, קיים מתח ותחושת פגיעה בין מותב זה לבין עו"ד לידאוי, ולכן קיים חשש אמיתי לעיוות דין שייגרם לנאשם, כלשונו. עוד מוסיף הסניגור, כי בליבו של הנאשם קיים חשש "לפגיעה ותוצאה בלתי הוגנת ובלתי מקצועית מצד מותב נכבד זה".

דין הבקשה לפסילה להידחות.

ראשית אציין, כי בקשה זו נגועה בשיהוי רב, שכן היא מועלית לראשונה לאחר שהתקיימו 3 ישיבות מאז אותה פניה ללשכה המשפטית, מבלי שהועלתה טענת פסלות. כאמור לעיל, נקבעה ישיבת ההוכחות הראשונה ליום 27.10.2020, לפני למעלה מחודש ימים, ובחלוף זמן ניכר מאז הפניה ללשכה המשפטית שבהנהלת בתי המשפט, ובמשך כל הזמן שחלף ועד אתמול, לא נתבקשה פסילה. יתרה מכך, אתמול התקיימה ישיבת תזכורת במעמד הצדדים, כאשר עו"ד סרוג'י הופיע בשם עו"ד לידאוי וביקש בשם ההגנה להפנות את התיק לגישור, וגם אז לא נתבקשה הפסילה. לאחר שנסתיים הדיון גיליתי, כי כשעה לפני הדיון הגיש עו"ד לידאוי לתיק בית המשפט את בקשת הפסלות, דבר שיש להניח כי עו"ד סרוג'י, שהופיע מטעמו, לא ידע, ומכל מקום לא הודיע לבית המשפט על קיומה של בקשת הפסילה. הבקשה לוקה, אפוא, בשיהוי ניכר, וכבר נפסק לא פעם, כי "טענת פסלות אינה בגדר "נשק סודי" אשר אותו שומרים באמתחתו של מי שגורס דבר קיומה של עילת פסלות עד שיבוא מועד נוח להעלותה" (ראו נא ע"א 7725/00 פלוני נגד פלונית (30.11.2000)). די בשיהוי זה כדי לדחות את הבקשה.

לגופו של עניין, הבקשה אינה מגלה עילה לפסלות. הפניה להנהלת בתי המשפט לבחון את התנהלותו של עו"ד לידאוי בתיק האחר אינה מצדיקה פסילה של בית המשפט מלשבת בדין בתיקים אחרים בהם מייצג עו"ד לידאוי. כבר נפסק, כי החלטה של בית משפט בתיק מסוים להעביר למשטרה דברי גידוף שהטיח בו הנאשם "מעידה אמנם על כך שהשופט סבור כי אפשר ודברים אלה עולים כדי עבירה, אך אין היא מעוררת, כשלעצמה, חשש ממשי באשר לאפשרות שבית המשפט גיבש משוא פנים המונע ממנו" לדון בהליך אחר שהנאשם הוא צד לו. (ראו ע"פ 4744/99 שיבלי נגד הוועדה לתכנון ובניה גליל מזרחי (15.11.1999)). עוד נפסק כי הגשת תלונה ע"י שופט כנגד בא כוח צד להליך בתיק המתנהל לפניו במטרה לבחון את התנהלותו ביחס לבית המשפט, אין בה משום עילת פסלות כשלעצמה (ראו ע"א 6521/10 פלוני נגד פלוני (10.10.2010)).

הדברים יפים לענייננו. הנימוקים המפורטים בבקשה לא מגלים כל חשש למשוא פנים, ונהיר בעיניי כי כשופט מקצועי אדון את הנאשם על פי הדין והראיות בלא כל הטיה שהיא. לכך אוסיף, כי עילת הפסילה צריכה להתייחס לנאשם ולא לבא כוחו. מכל מקום, וכפי שצוין מעלה, גם ככל שהדברים מכוונים לעו"ד לידאוי, אני דוחה בשתי ידיים את טענתו לקיומו של חשש למשוא פנים.

משום כל הטעמים האלה אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, ג' חשוון תשפ"א, 21 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.